

உளவியல் ஆவணங்களாகும் கோபிகிருஷ்ணனின் படைப்புகள்

பா. கண்மணி

உளவியல் பட்டதாரியான கோபிகிருஷ்ணன், உளவியல் துறையிலும் சமூகசேவைத் துறையிலும் பணியாற்றியவர். தன்னுடைய துறைகளில் அவர் சந்தித்த மனப் புதிர்கள் ஏராளம். கோபி, தம் படைப்புகளின் மூலமாக அப்புதிர்களுக்கு விடை தேடுகிறார். விடை காணும் படிக்களை நம்மோடு ஒரு தோழனாகப் பகிர்ந்துகொள்கிறார் கோபி. 1983ஆம் ஆண்டு, தன் 38ஆவது வயதில் எழுதத் துவங்கினார். இவருடைய முதல் சிறுகதைத் தொகுப்பான 'ஓவ்வாத உணர்வுகள்', 1986இல் புதியதொரு குரலாக வெளிவந்து கவனத்தை ஈர்த்தது. நகுலன், அசோகமித்திரன் போன்ற எழுத்தாளர்களின் பாராட்டு பெற்ற எழுத்து கோபியுடையது.

கோபிகிருஷ்ணன் எழுதிய 86 சிறுகதைகளும் அவரைச் சுற்றியிருக்கும் எளிய மனிதர்களின் மன அவசங்களாலேயே நெய்யப்பட்டிருப்பினும் வாசகரை முற்றிலுமாக உள்ளிழுத்துக்கொள்ளக் கூடியவை. அளவில் சிறிய கதைகளினூடாக மனதின் விநோதங்களை சகஜமான சொற்களில் புரியவைக்கும் கோபியின் யுக்தி வியக்கவைப்பது.

இந்த சமூகத்தின் அதீதமான கட்டுப்பாடுகளும் நெறிமுறைகளும் மனதை இறுக்கிப் பிறழ்ச் செய்கின்றன என்பது கோபியின் ஆதங்கம். அன்றாட வாழ்வில் மனிதர்களின் அதீத நடவடிக்கைகளை வெவ்வேறு மனப்பிறழ்வுகளாக வகை பிரிக்கிறார் கோபி. அவருடைய கதைகளில் பல்வேறு நிலைகளுக்கான, பிறழ்வுகளுக்கான எல்லா பெயர்களும் சர்வசாதாரணமாகப் புழங்கும்.

உதாரணத்திற்கு 'மடி' என்பதை 'avoidance behaviour', என்கிறார். சாதுவான கணவர், அராஜகமான மனைவியிடமிருந்தும் புறச்சூழல்களின் உபாதைகளிலிருந்தும் தன்னைப் பாதுகாத்துக் கொள்வதற்காக ஒரு 'escapism'

ஆகக் குடியை நாடுவதாகச் சொல்கிறார். இவருடைய கதைகளைப் படிக்கப் படிக்க நம்மை நாமே சுயபரிசீலனை செய்துகொள்வது தவிர்க்க முடியாததாகிறது.

'காணி நிலம் வேண்டும்' சிறுகதையிலிருந்து சில பகுதிகள் உங்கள் வாசிப்புக்கு :

'சாமி கண்ணைக் குத்தும்', என்று பயமுறுத்தும் மதமும், 'உன் வீட்டில் நடக்கும் சம்பாஷணைகளை ஆண்டவன் கேட்டுக் கொண்டுதான் இருக்கிறார்', என்று சொல்லும் மதமும் Paranoia நோய்க்கு வித்திடுகின்றன.

சந்தேகம்தான் இதன் அடிப்படை. செய்யும்போது அதைப் பார்த்துவிட்டதாகச் சந்தேகம் வந்தாலும் மற்றவர்கள் தன்னைப் பற்றித்தான் பேசுகிறார்கள், தான் செய்த இழிசெயலைப் பற்றித்தான் பேசுகிறார்கள் என்ற நினைப்பு அடிப்படை. இந்நோய் மனத் திடம் அதிகமாக இல்லாத எவருக்கும் எந்த சந்தர்ப்பத்திலும் ஏற்படலாம். சமூகம் அங்கீகரிக்காத ஒன்றை ஒருவன் பிறருக்குத் தெரியாமல் விட்டாலும் இந்த மனநோய் ஏற்படுகிறது.

தன்னைப்பற்றி உயர்வாக நினைத்துக் கொள்பவன் தன்னை வீழ்த்த சதிகள் நிகழ்வதாக நினைத்தாலும் இது ஏற்படுகிறது. பிறர் தன்னை ஏமாற்றுவதாக நினைப்பதே Paranoia-வின் அறிகுறி தான். பார்க்கப் போனால் இந்த வியாதி நம் சமூகத்தில் மிகவும் பரவலாக வியாபித்திருக்கும் ஒன்று. காய்கறி, பழக்காரன் அநியாய விலை சொல்கிறான் என்பதெல்லாம் இதன் விளைவே. தனக்கு ஒரு self image இருக்கிறது என்று நாம் நம்மை ஏமாற்றிக் கொண்டிருக்கும் வரையில் இந்த மனநோய் தாராளமாக சினேகம் கொள்ளும்.

Paranoia எனும் இந்த வகை சித்தப்பிரமை என்பது, பிறர் மீது நம்பிக்கை இல்லாததோடு அவரைக் கண்டு அஞ்சுதலுமாகும்.

* * *

காதல் என்பது : காதலின் இரு துருவங்களையும் கோபிகிருஷ்ணன் தன்னுடைய புனைவுகளில் சித்தரித்திருக்கிறார்.

'டேபிள் டென்னிஸ்', வித்தியாசமான பாணியில் எழுதப்பட்ட குறுநாவல். அலுவலகத் தோழி அயானாவை (அந்தஸ்தில் சற்று உயர்ந்தவள்), அவளது திருமணத்திற்கு முன்பிருந்தே காதலிக்கிறான் அவன். அயானா வீட்டிற்குப் போய் நான்கு மணிநேரம் சலிக்காமல் காத்திருந்து வெறுமே அவளைப் பார்த்துவிட்டு வருகிறான். ஈஸ்டர் அன்று கல்யாணஜி கவிதைப் புத்தகத்துடன் சென்றால் வீடு பூட்டியிருந்தது. சிலமணி கழித்து மீண்டும் ஆட்டோவில் வந்து பார்க்கும்போதும் வீடு பூட்டியே இருக்கிறது.

மக்களின்
mass hysteria தான்
சாமியார்களை
உருவாக்குகிறது'.
'பக்திப் பரவசத்தைக்
கஞ்சா கலந்த
பிரசாதம் மூலம் மிகவும்
அருமையாக ஏற்படுத்தலாம்'.

ஒரு குரோட்டனையும் புத்தகத்தையும் காகித உறையில் போட்டுக் கதவு வழியே தோழமையுடன் நுழைக்கிறான். தோழியின் நினைவுச் சமையுடன் வீடு திரும்புகிறான். மறுநாள் அயானா, பரிசைத் தன் நெஞ்சில் ஏந்திக் கொண்டதாகத் தொலைபேசியில் நன்றி தெரிவிக்கிறான். தொலைபேசி வழியே இருவரும் முத்தங்களைப் பரிமாறிக் கொள்கிறார்கள். இது கற்பனையோ எனக் குழம்புகிறான். அயானாவைத் தேவதையாகக் காண்பவன், அவள் அழகுக்குத் தன் உயிரையும் தரலாம் எனத் தவிக்கிறான்.

திருமணம் செய்துகொண்டு மகிழ்ச்சியாக வளையவரும் அயானாவைப் பார்த்து, 'அயானா, தங்கள் கணவர் என்னளவு தங்களைக் காதலிக்கிறாரா?', என மனதிற்குள் பொருமுகிறான். அவனும் மணமானவன்; வெவ்வேறு பெண்களுடன் உறவு கொள்பவன். ஆனால் இவையெதுவும் அயானா மீதான அவனுடைய நேசத்தைப் பாதிப்பதில்லை.

அவர்களுக்கிடையேயான அதிகபட்ச நெருக்கம் கோபிகிருஷ்ணன் வரிகளில்:

தங்கள் panties சாம்பல் நிறம்தானே என்றேன் தணிந்த குரலில். இடது கன்னத்தில் கையை வைத்து முகத்தைத் தள்ளினார். வலது கன்னத்திலும் கையை வைப்பங்கள். பிரான் அப்படித்தானே உபதேசித்திருக்கிறார் என்றேன். (அவன் நேசத்தின் தன்மையைப் புரிந்து கொண்டிருக்கும் அயானா, அவனை இதுபோன்ற சிறு வரம்பு மீறல்களுக்கு அனுமதிக்கிறாள். அவள் ஒரு விதத்தில் இந்த கபடமில்லாத பிரியத்தை அனுபவிக்கிறாள்.)

ஓர் இருபத்து ஐந்து நிமிடங்கள் இனிமையான வெற்றுகளைப் பகிர்ந்துகொண்டோம். கண்களால் ஒருவரையொருவர் விழுங்கிக் கொண்டிருந்தோம். இனிமையான வெற்றுகள் எங்கள் இருவருக்கும் மட்டும் புரியும், சுத்தமாக ஒரு வேற்றுலகம். ஆன்மாக்களின் சந்திப்புலகம். நந்தவனம். மலர்கள் எங்கள் நட்பின்மீது பொழிந்து கொண்டிருந்தன. நாங்கள் மலர்களில் புதைக்கப்பட்டோம். மீண்டும் எழவே இல்லை.

அயானாவுடன் காமம் கூடப் பேசுவன், அவள் தாயானதும், 'அயானாவுக்கும் அவரது கணவருக்கும் நடுவில் படுத்துறங்கும் குழந்தையாக நான். தாங்கள் தாயான பிறகுதான் அதிகமாகத் தங்களைக் காதலிக்கிறேன். எனக்குத் தேவை ஒரு தாயார். தங்கள் வடிவில் ஒரு தாயார். எனக்கும் பாலூட்டுங்கள் அன்னை மேரி, அயானா! என்னைப் pramல் போடுங்கள். இது பாலூறவா? நான் தங்களிடமிருந்து விரும்புவது தங்கள் முலைப் பாலைத்தான்', என்று தனக்குள் மாய்கிறான். இந்நிலையில் அவன் காதல் உச்சமடைகிறது.

அறுபது வயது அயானாவையும் மாறாமல் நேசிக்கிறான். அயானா நீங்கள் ஒரு நவீன ஓவியம் போல. நீங்கள் பேசியது அனைத்தும் மறந்தாலும் இந்த இனிமையான impression வாரக் கணக்கில் போதையூட்டுகிறது. அயானா, தங்கள் நினைவுகளின் இனிய சமை எப்பொழுதும் தொண்டையில் ஆரம்பிக்கிறது. உடம்பு முழுவதும் அந்தக் கதகதப்பு பரவச் சரியாக நான்கு நிமிடங்கள் ஆகின்றன. நான் நகத்தைக்கூட வெட்டிக்கொள்ளவில்லை. அதிலும் தங்களின் அந்தக் கதகதப்பை உணர்கிறேன்.

உங்களுக்கு ஒன்று சொல்லவேண்டும். நேற்று நான் அயானாவில் முழுமையாகக் கலந்தேன். அயானா, சீக்கிரம் என் கல்லறைக்கு ஏற்பாடு செய்யுங்கள். அந்தக் கிருஸ்துவப் பெரியவரிடம் சொல்லி. சந்தோஷமாக இருங்கள் அயானா. கடைசிவரை அயானாவுள் அவளது உணர்வுகளும் மதிக்கப் படுகின்றன.

'தெய்வீக அர்ப்பணம்', சிறுகதையில் கோபிகிருஷ்ணன் காண்பிக்கும் காதல் வேறு விதமானது. செவ்வாடை உடுத்திய பராசக்தித் தொண்டர், உடன் பணிபுரியும் பாருவை ஒருதலையாகக் காதலிக்க ஆரம்பித்ததும் துவங்கியது வினை. தியானமெல்லாம் செய்யும்

செவ்வாடை, தனக்குள் சக்தி இருப்பதாக நம்பிக்கொண்டு இருப்பவர், பாருவிற்குக் கோலா வாங்கிக் கொடுத்ததைக் கூட நெருக்கம் என்று தோழரிடம் பறைசாற்றுகிறார்.

பாருவிடம் செவ்வாடை, தன் காதல் தெய்வீகமானது, கல்யாணம் ஆகும்வரை தனது விரல்துணி கூட அவள்மீது படாது என்று உறுதியளிக்கிறார். அவரது காதல் விவகாரம் அலுவலகத்தில் பரவ, கோபங்கொண்ட பாரு, அவருடன் பேச்சைக் குறைத்துக் கொள்கிறார். அவள் கிடைக்காவிட்டால் தான் தற்கொலை செய்துகொள்வதாகத் தூக்க மாத்திரை சாப்பிட்டு இரண்டு நாட்கள் உறங்கியெழுகிறார். பாரு மௌனமாக இருக்கிறார்.

அம்மன் முன் பூப்போட்டு சாதகமாக வர, பாருவை நினைத்து சுயமைதுனம் செய்து களைக்கிறார். கடன் பெற்று வாங்கிய தங்க மோதிரத்தைப் பொட்டலத்துடன் பாருவிடம் நீட்ட, அலுவலகத்தில் களேபரம். தேவதாசாகப் புலம்பிப் பாருவின் பெயரைக் கெடுக்கிறார்.

கடைசியாகப் பாருவின் அனுமதியின்றி அவள் வீட்டிற்குச் சென்று அவள் தாயாரிடம் பராசக்தியின் ஸ்பெஷல் குங்குமப் பிரசாதத்தைத் தர, வெகுண்ட பாரு, பிரசாதத்தையும் அவர் நட்பையும் விசிறியெறிந்து நிம்மதியாக இருக்கிறார்.

மேற்கூறிய இரண்டு கதைகளும் காதலைப் பற்றியவையே என்றாலும் எதிர் மறையானவை. 'டேபிள் டென்னிஸ்' இன் அயானா, காலத்தை வென்ற ஒரு கலைப் படைப்பாக ரசிக்கப்படுகிறார். அயானா மீதான காதல் நிபந்தனையற்றது. இங்கு பொறாமையோ சுயநலமோ இல்லை. அதனாலேயே மூன்று தலைமுறை கடந்தும் வீரியம் குறையாதிருக்கிறது. அவன் கடைசி மூச்சிழுக்கும்போதும், 'ஆண்டொரு முறை மலர்வளையம் வைக்க வரும்போது தங்கள் தோழமையின் பரிசுத்தத்தைத் தரிசிப்பேன்', என அமிழ்கிறான். காதலாகிக் கசிந்து கண்ணீர் மல்கும் சுய அர்ப்பணம் இதில் தொனிக்கிறது.

ஆனால் 'தெய்வீக அர்ப்பணம்'த்தில் ரசனையற்ற செவ்வாடை, ஒரு டிபிகல் ஆணாக பாருவை உடைமைப் படுத்த விழைகிறார். சுயநலமாகத் தன் காதலைப் பறைசாற்றி அவளுடைய image-ஐக் குலைக்கிறார். தற்கொலை

மிரட்டல் எனும் வன்முறையைக் கையாண்டு அவளைப் பலவந்தமாக அடைய விழைகிறார். சுயநலமியான செவ்வாடைக்குப் பாருவின் விருப்பத்தைப் பற்றிக் கவலையில்லை. அதனால்தான் கதையின் முடிவில் கோபி, 'இதெல்லாம் காதல்தானா?', எனக் குழம்புகிறார்.

ஆண் பெண் உறவு: ஆண் பெண் இடையிலான பரஸ்பரக் கவர்ச்சியை, புரிதலை, மரியாதையை, நட்பை, நிரப்புதலை மிக மென்மையாகக் காண்பித்தவர் கோபிகிருஷ்ணன். உதாரணத்திற்கு 'இடாகினிப் பேய்களும் நடைப்பிணங்களும் சில உதிரி இடைத்தரகர்களும்', என்கிற குறுநாவலை எடுத்துக் கொள்ளலாம். இதில் தன்னோடு சமூகசேவை மையத்தில் பணிபுரியும் வாயிலோன் முதல் மேலாளர் வரை மனிதர்களின் போக்குகளை அலசுகிறார். "நான் செய்வதை விமரிசனம் செய்யாமல் அப்படியே ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள்", என்று சொன்னபடியே சமாதானம் (அலுவலகத் தோழி) என் கன்னங்களை அவளது கரங்களில் ஏந்தியவண்ணம் என் உதடுகளில் ஓர் ஆழமான முத்தத்தைப் பதித்தாள். என் உணர்வுகள் கிளர்ந்து விட்டன.

ஆனால், சமாதானம் மிகவும் விசனத்துடன், "நான் இன்னும் பத்து நாட்களில் மணிலா போகப் போகிறேன். எல்லாம் அப்பா ஏற்பாடு. சென்னையில் இருந்தால் நான் சித்தப்பாவுடன் வாழ ஆரம்பித்துவிடுவேனோ என்ற பயம் அவருக்கு," என்றாள்.

"சமாதானம், எந்தப் பெண்ணும் இவ்வளவு வெம்மையான முத்தத்தை எனக்குக் கொடுத்ததில்லை", என்றேன்.

"நாம் நாளைக்குக் கேளம்பாக்கம் செல்வோம்", என்றாள் விரகதாபக் குரலில். எங்கள் இல்லம் ஒன்று கேளம்பாக்கத்தில் இயங்கி வந்தது.

அடுத்தநாள் மோட்டார் வாகனத்தின் பின்சீட்டில் சமாதானம் என் மடியில் படுத்துக்கொள்ள நான் அவளது கேசத்தைக் கோதிவிட்டவாறு இருந்தேன். "எனக்கு இன்னும் வேண்டும்", என்றாள். அவளது முந்தானையை விலக்கி மார்பகங்களை வருடியவண்ணம் இருந்தேன். குறியில் கிளர்ச்சி ஏற்பட்டிருந்தது. "இட் இஸ் வெரி ஸூதிங் சார்", என்றாள். எனக்கு உச்சகட்ட சிலிர்ப்பு வந்துவிடுமோ என்று பயமாக இருந்தது.

சமாதானத்திடம் போதையினூடே சொன்னேன், "நான் வரம்புகள் அற்றவன். ஆனால், நீங்களாக என்னை நாடும்போது உங்களை நான் பரத்தையாக உணரவைக்க மாட்டேன்."

மெதுவாக, மிக மிக மிருதுவாக நாங்கள் ஒருவரை ஒருவர் எங்கள் பிணைப்பிலிருந்து விலக்கிக் கொண்டோம். "இது தோழமை சமாதானம். பாலுறவு அல்ல. மேற்கில், He is my casual friend and an occational lover-Erica Jung", என்றேன் அவளை வருடியவாறு. இந்த எல்லையற்ற நிர்வாணம்தான் கோபியின் பலம்.

திருமணம் குறித்து : தன்னுடைய 'குற்றமும் தண்டனையும்' கதை வாயிலாகத் திருமண அமைப்பையே கோபி பலமாகச் சாடுகிறார். மாதிரிக்கு சில :

புரியாத சுப மந்திரங்கள் ஏதோ ஒரு விளங்காத புனிதச் சூழலை உண்டுபண்ண, முன்பின் தெரியாத எவனோ ஒருவன் தன் கழுத்தில் கட்டும் பவித்திரத் தாலி பல வேளைகளில் சுருக்குக் கயிறாக மாறும்போது ஏற்படும் வேதனையில் இன்பத்தை நன்றாகச் சுவைத்தே அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கும் பொறுமையின் சிகரம் ஒரு வக்கிரம் பிடித்த masochist.

எந்தக் கண்ராவிக்கு இந்த அலைச்சல், சிரமம் என்று விடை காணமுடியாத கேள்வி ஒன்று என்றைக்கோ எழுந்து, குடும்பம் நடத்துவதற்குத்தான் என்ற தவறான பதில் வந்து, இப்போது அதை நடத்தாவிட்டால் என்ன கேடு விளைந்துவிடும் அவன் வாழ்வில்லை. வாழ்க்கை அவனுக்கு நேர்ந்துகொண்டிருக்கிறது.

'இதுவும் சாத்தியம்தான்' சிறுகதையில், "திருமணம் ஆனால் உடமை மனப்பான்மையோ ஆதிக்க உணர்வோ தோன்ற வாய்ப்புண்டு. ஓர் அழகான உறவு சிதைவுறும்", "ஓர் உறவுக்குப் பெயர் சூட்டிப் பாதுகாப்பைத் தேடிக் கொள்வதும் வரைமுறை வகுப்பதும் தோழமைக்கு ஒரு பழிப்பு, கொச்சைப் படுத்துதல். என்னைப் பொறுத்தவரை நிர்ப்பந்திக்கப்படாத அனைத்து உறவுகளும் புனிதமானவையே", எனப் பழகிய தோழன், தோழியை விட்டுப் பிரிகிறான்.

கற்பு: கற்பு என்பதே நாம் பாவித்துக்கொண்ட ஒரு சிக்கலெனும் கோபியின் எரிச்சல் ஒரு சிறுகதையில் வெளிப்படுகிறது. கதையின் பெயர்,

ஈடன் தோட்டம் தொட்டு இறையணர்வுக் கூட்டம். ஊடாக ஐந்து நட்சத்திர ஓட்டல் வரை! மூன்று வேலையற்ற கடவுள்களுக்கு அனுசூயாவின் கற்பு மீது சந்தேகம் வந்தது. அம்மணமாக வந்து தங்களுக்கு விருந்தளிக்க (உணவு விருந்துதான்) முடியுமா என்று கேட்க, கற்பின் சக்தியால் கடவுள்கள் குழந்தைகளாக மாற, அனுசூயா அவர்களுக்கு அம்மணமாக விருந்தளித்தார். '

பொருள் தேட மட்டும் பேருந்தில் இடிபட்டு, பணியிடத்தில் வளைந்து கொடுக்கத் தன் வீட்டுப் பெண்ணை அனுமதிக்கும் இந்த மத்தியதர சமூகத்தவரை இரட்டை வேடதாரிகள் என விமரிசிக்கிறார். ஏகபத்தினி விரதனையும் கோபிகிருஷ்ணன் விட்டு வைக்கவில்லை. 'கடைசிவரை ஓர் ஆணின் உணர்வு ஒரே பெண்ணைச் சுற்றி வளைய வருவது பார்க்கப் போனால் இது உணர்வுகளின் ஒரு மந்த நிலை. அலுப்பூட்டும் சமாச்சாரம். ஒரு தேக்கம், ஒரு emotional fixation. இதில் என்ன பெருமை வேண்டிக் கிடக்கிறது!', என 'துரயோன்' கதையில் சலிக்கிறார்.

மன வக்கிரங்கள்: பெரும்பாலும் கோபிகிருஷ்ணனின் புனைவுகள் தன்னிலையிலிருந்தே கூறப்படுகின்றன. தன்னுடைய பலகீனங்களை வெளிப்படுத்துவதில் கோபிக்குத் தயக்கமேதும் இருந்ததில்லை. மருத்துவ மனையில் தன்னோடு செவிலியாகப் பணியில் சேர்ந்த இளம்பெண்ணை (பத்து வயது சிறியவள்) 'child' என்று அன்போடு அழைக்க ஆரம்பிக்கிறார். பதிலுக்கு அவள் இவரை 'daddy' என்றழைத்ததும் மகிழ்ச்சியே அடைகிறார். child வேறு மருத்துவமனைக்குப் பணிக்குச் சென்றாலும் அவளைத் தேடி அங்கு சென்று தன் வழக்கம்போல அவளுக்கு இனிப்பு கொடுப்பதை கோபி, நிறுத்துவதில்லை. ஆண் விட்டு ஆண் மாறிப் பழகும் child இன் லீலாவிநோதங்களை அவள் திருவாய்மொழியாகக் கேட்பதையுந்தான். மனிதர்களை அப்படியே ஏற்றுக்கொள்வதே தன் வழக்கம் என்கிறார். இறுதியாக "You are a lousy pervert", என்கிற வசவைத் தன் நண்பரிடமிருந்து ஏற்றும் கொள்கிறார். இந்தக் கதையின் தலைப்பு 'இனிமையான வக்கிரம்'. ஆம். வக்கிரங்கள் எல்லாமே கசப்பானவையல்ல.

Schizophrenia: double standard உள்ள அனைவருமே Schizophrenia என்கிற Split

Personality கொண்ட மனநோயாளிகளே என்கிறார். 'தெய்வீக அர்ப்பணம்' சிறுகதையில், வசதியான பாட்டியின் வீட்டில் '24 மணிநேர மருத்துவமனை போல சுவாமிகள் எந்த சமயத்தில் வந்தாலும் விசேஷ பராமரிப்பு தப்பாமல் நடக்கும்'.

ஆனால், சுதந்திரப் போராட்ட தியாகியான தாத்தாவின் (பாட்டியின் கணவர்) மனநிலை சிதைந்ததும் அவரைக் குணசீலத்திற்கு அனுப்பிவிட்டுத் தன் வழக்கமான பூஜை புனஸ்காரங்களைத் தொடர்கிறார் பாட்டி. கோபியின் வற்புறுத்தலில் இல்லத்திற்கு அழைத்து வரப்பட்ட தாத்தா, தக்க கவனிப்பின்றி ஒரே மாதத்தில் இறக்கிறார்.

அந்தரங்க வெளி: எழுத்தாளர் ஆதவனின் ரசிகரான கோபி, 'சக மனிதர்களுடன் ஒத்துப் போவது சில வேளைகளில் மகா சிரமமாகி விடுகிறது', என்கிறார். தன் 'இரு உலகங்கள்' சிறுகதையில், மனிதர்கள் தத்தம் எல்லைகளை மீறுவதால்தான் உரசல்கள் என்கிறார். "உங்களுக்குப் பல்லில் என்ன கேடு?" என்று அவரது சமூக நிறுவனத்திற்கு வந்த N. R. I. மருத்துவ யுவதி புகையிலைக் கறையைக் கேட்க, கோபி கடுப்பாகிறார். ஒரு கட்டத்தில் கோபி அவரது பாலிஸ்டர் சட்டையை விமரிசிக்க, கோபமுற்ற யுவதி, "என் உடையைப் பற்றிச் சொந்தமுறையில் பேச உங்களுக்கு எந்த உரிமையும் இல்லை", என வெடிக்க, "என் பற்களைப் பற்றி விசாரித்ததை நான் எப்படி எடுத்துக்கொள்ள?", என்று பதிலடி கொடுக்கிறார்.

'ஓட்டம்' சிறுகதையில் குற்றவுணர்வோடு தன் திருமண அழைப்பிதழை நீட்டும் காதலியிடம் நாகராக, "இதோ பாருங்கள் அயானா, உங்கள் ஆணை நீங்கள் தேர்வு செய்துகொள்வதைத் தடுக்க இந்த நாகராசவுக்கோ, ஏன் உங்கள் கர்த்தருக்கேகூட உரிமை இல்லை", எனக் கம்பீரமாக வாழ்த்துகிறான்.

ஓரிடத்தில் மனைவி கணவனிடம், "ரெண்டு பேரும் இணைபிரியாத தம்பதிகள். நாம் இனி ரெண்டு பேர் இல்லை. ஒருத்தர்தான். இனி சினிமாவுக்குப் போறச்சே ஒரு டிக்கெட் எடுத்தாலே போறும்", Sarcastic ஆகக் கூறுகிறான்.

வாழ்க்கையவலம்: மாற்றமில்லாத ஒரே மாதிரியான இந்த வாழ்வு கோபிக்கு சலிப்பூட்டுகிறது. 'பிறழ்வு விடிவு' குறுநாவல், போதாமையும் போராட்டமும் நிறைந்த இந்த வாழ்வினால் மனநோய் பீடிக்கும் டைப்பிஸ்ட் ராமனின் பாதிப்புகளைப் படிப் படியாக தத்ருபமாகப் படம் பிடிக்கிறது. தன் மனம் சிதைந்து வருவதை உணரும் ராமன், அது வெளிப்படாதவாறு கஷ்டப்பட்டு மறைக்கிறார். ஒருநாள் வீதியில் கவனக் குறைவாக நடந்து விபத்தில் தூக்கி எறியப் படுகிறார். 4 நாட்கள் கழித்து மருத்துவ மனையில் கண் விழித்துப் பார்த்தால் மனநிலை சரியாகிவிட்டதாகத் தோன்றுகிறது கூடவே அதில் சந்தேகமும்.

வாழ்க்கை எளிமையானது: 'போதை' கதையில், 'வாழ்க்கை என்பது புலனுணர்வு. அதுதான் நிஜம். புலனுணர்வில் சிந்தனை கலக்காமல் இருக்கும்வரை மனநிலை பவித்திரமானதுதான். எதையும் ஆராயவேண்டாம் என்பவர், 'ஓவ்வாத உணர்வுகள்' சிறுகதையில் இவ்வாறு எழுதுகிறார் :

வாழ்க்கையை ஒருசில வாக்கியங்களில் அடக்கிவிடலாம். இவ்வளவு பேச்சு அவசியம்தானா என்று தெரியவில்லை. மிகவும் ஆழமான உறவுகள் அமைதியாகவே இருக்கும். நேசத்தையும், மென்மை உணர்வுகளையும், தோழமையையும் வெளிப்படுத்த இனிய முகபாவம் மட்டும் போதுமானதே. வார்த்தைகள் பரிமாறிக் கொள்ளாமலேயே ஒருவருடைய எண்ணங்கள் மற்றவரை சேர்ந்ததையும். வாழ்க்கை மிகவும் நிசப்தமாக இருப்பதற்கு சாத்தியக் கூறுகள் உள்ளன. ஆனால் இரைச்சல் ஏனோ, எப்பொழுதும் இருந்துகொண்டுதான் இருக்கிறது ('தொழுகை' கதையில்) காரணம் என்பதே குப்பை. மகா குப்பை. எல்லாம் தானாக நேரியவை.

இதே கதையில், பிறருக்குச் செய்யும் நல்ல காரியங்கள், உபகாரங்கள் முதலியன மனித நேயத்தின் அடிப்படையில் ஒருவித பயங்கர சுயநலம். நம் மனதைச் சாந்தமாக வைத்துக்கொள்ள நாம் செய்துகொள்ளும் சுயசேவை என்கிற கருத்தை எடுத்து வைக்கிறார். வேறொரிடத்தில், 'நேர்மை எனக்கும் பிடிக்கும். அது நற்பண்பு என்பதால் அல்ல. மன உறுத்தல் இல்லாமல் நிம்மதியாக இருக்கலாம் என்பதால்தான்', அப்பட்டமாகப் பேசுகிறார்.

'தென்னகக் கலாச்சார சிக்கல், இயல்பான விசயங்களைக் குழப்பி ஆபத்துக்கு இட்டுச் செல்லும்', என்பது கோபியின் ஆதங்கம். 'தடை விதிக்கப்பட்ட கனியின் விளைவில் உருவான மனிதகுலம் இசகு பிசகாக ஏதாவது செய்துவைப்பதில் ஆச்சரியப்படும் சமாச்சாரம் ஒன்றுமிருப்பதாகத் தோன்றவில்லை', என்னும் கோபிகிருஷ்ணன், சக மனிதர்களை வாஞ்சையோடே பார்க்கிறார். 'இது ஒரு பித்துப் பிடித்த உலகம்', என்பவர், 'நான் ஒரு நாகரிக மனிதன், அதாவது தோற்ற அளவில்', என்கிறார். ஆழ்மனத்தின் கசடுகளை வெளிச்சம் போட்டுக் காண்பித்தவர் கோபி.

இந்த யோக்கியன் அயோக்கியன், நல்லது கெட்டது, அழகு குரூரம் எல்லாம் மனசு போடற ஆடைகள். இத விட்டொழிச்சாத்தான் உண்மையிலேயே நீங்க வாழ முடியும்', துணிவான வெளிப்பாடு.

உளவியலின் மெலிய நூலிழைகளையும் நுட்பமாக ஆராய்ந்தவர் கோபி. Fugue எனப்படும் மனநோய் அகதா கிறிஸ்டிக்கு இருந்ததையும் 'வைக்கம் முஹம்மது பஷீர்', பாத்துமாவுடைய ஆடு நாவலை ஒரு மனநலக் காப்பகத்தில் சிகிச்சையில் இருந்தபோது எழுதியதையும் தனது சிறுகதையில் (கருத்தரங்கில் கணக்கில் கொள்ளப்பட்டவை) குறிப்பிடுகிறார். இதன் மூலம், மாறுபட்ட மனநிலையானது கற்பனையைத் தூண்டிப் படைப்பாற்றலை ஊக்குவிக்கக் கூடியது என்பதை நிறுவுகிறார். தான்கூட 'லவ் ஆல்' குறுநாவலை எழுதும்போது முற்றிலுமாக ஒரு கிளர்ச்சி மனோநிலையில் மிதந்து கொண்டிருந்ததாகத் தெரிவிக்கிறார். அளவான மனப் பிறழ்வானது மனிதனை மந்தைத் தனத்திலிருந்து வெளிக்கொணர்ந்து மாற்றி யோசிக்க வைக்கிறது.

'உள்ளேயிருந்து சில குரல்கள்', என்ற தலைப்பில் கோபிகிருஷ்ணன் ஆவணப் படுத்தியிருக்கும் case studiesஇல், தான் சந்தித்த 59 மனநோயாளிகளின் எண்ணவோட்டங்கள் அவர்களுடைய கோணங்களிலிருந்தே விளக்கப் பட்டிருக்கின்றன. அவர்களை அந்நிலைக்கு ஆளாக்கிய சூழல்கள், காரணங்கள் திறனாய்வு செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. இவை படிப்பவரைக் கசிய வைத்தாலும் ஓர் உளவியல் ஆராய்ச்சி மாணவர் படிக்கத் தகுதியானவை. குறைந்த பக்கங்களில் மிகவும் செறிவான படைப்பு

இது. முக்கியமான case studies-ஐத் தலைப்பு வாரியாகப் பிரித்துக் கொடுத்திருக்கிறேன்.

பக்தி : கடவுளை வைத்து பயமுறுத்துகையில் அது மனப்பிறழ்வுக்கும் காரணமாகிவிடும் என்பதைப் 'பதிவுகளில்' பயம் பீடித்த மனநோயாளி மூலமாகப் பதிவு செய்கிறார்.

"பயம் போறதுக்கு நீங்க என்ன முயற்சி எடுத்துக்குறிங்க?"

"நா குருதேவ் சவாமிகளைத்தான் நம்பிக்கிட்டிருக்கேன். காலைல எந்திரிச்சதும் ஜெயஜெய குருதேவ் ஹரஹர குருதேவ் நாமகோடி குருதேவ் மீனாக்ஷி குருதேவ்னு சொல்லிக்கிடுவேன் "

மனிதன் பிறிதொன்றை அளவுக்கு அதிகமாக நம்ப ஆரம்பிக்கையில் தன்னம்பிக்கையை இழக்கிறான்.

"அப்ப பயம் போகிறதா?"

"இல்லெ. எல்லாம் நா போன ஜென்மத்துல செஞ்ச பாவம். அதான் ஆண்டவன் என்னெ இப்பிட்யாக்கித் தண்டிச்சிட்டிருக்கான்".

"ஆண்டவன்னா தண்டிக்கணுமா?"

'பரலோகத்திலிருக்கும் எங்கள் பிதாவே, எங்கள் பாவங்களை மன்னித்தருள்வீராக', என்று பிள்ளைப் பிராயத்திலிருந்தே பிரார்த்திப்பது வழமை. அடிப்படையில்லாத குற்றவுணர்வைத் தூண்டவல்லது இறைபக்தி.

இன்னொரு 44 வயது பெண் நோயாளி திருமணமாகாதவர் தன்னை மாரியாத்தா என நம்பிக்கொண்டு கற்பூரத்தை விழுங்குபவர். வேலைக்கு சரிவரப் போவதில்லை. அடிக்கொரு தரம் விரதமிருந்து சாப்பிடுவதில்லை.

விபத்தினால் தலையில் அடிபட்ட ஒருவர், மறு ஜென்மமே தனக்கு வேண்டாமென விழைகிறார். ராகவேந்திரசாமி மாதிரி ஜீவசமாதி அடையவேண்டுமென்பது அவரது ஆசை. தன்னைக் கடித்த கொசுவைக் கூட கடவுள் அனுப்பியதாக நம்புபவர் காதில், 'உனக்கு மோட்சம் நிச்சயம்', என்று கொசு சொல்லிச் செல்கிறது. இதுபோன்ற எண்ணற்றவற்றைப் புனைந்துகொண்டு அவ்வப்போது அழுவவர், இவையெல்லாம் தனக்கு ஏற்பட்ட ஆன்மீக அனுபவமென்று நம்புகிறார்.

ஏறக்குறைய இதேபோன்ற மற்றொரு கேஸ். குளியலறையில் தடுக்கி விழுந்து மயங்கியவர், அதன்பின் தான் யேசுநாதரின் அருள் பெற்றவராக நம்பத் துவங்குகிறார். "நா சின்ன வயசுல செஞ்ச தப்புக்கெல்லாம் சாமிகிட்ட மன்னிப்பு கேட்டுக்கிட்டேன். ராத்திரி ஒரு மணி வரைக்கும் ஜபம் பண்ணுவேன்", என்கிறார். மிதமிஞ்சிய பக்தியானது இந்த வாழ்வைத் துயக்க விடுவதில்லை.

இதன் தொடர்ச்சியாக 'இன்றும் தொடரும் பழமைகள்' என்கிற கட்டுரையில், 'மக்களின் mass hysteria தான் சாமியார்களை உருவாக்குகிறது', என்கிறார். 'பக்திப் பரவசத்தைக் கஞ்சா கலந்த பிரசாதம் மூலம் மிகவும் அருமையாக ஏற்படுத்தலாம்', என்பதை கோபி அன்றே கண்டு தெரிவித்துவிட்டார். சாதுக்களின் தியான நிலைக்கு அவர்களுடைய உடலில் ஏற்படும் ரசாயனச் சிதைவே காரணம். Glassolia எனப்படும் பிறழ்வு நிலையில் ஏற்படுவதுதான் அம்மன் சாமி உடலில் புகும் நிலை.

ஆண்களின் காமப் பிறழ்வுகள் : ஒரு பெண்ணின் அண்மையும், காமமும் எளிதாகக் கிடைக்காத நம் சமூகத்தில் பெரும்பான்மையான இளைஞர்கள் மன அழுத்தத்திற்கு உள்ளாகி காமம் சார்ந்த உளவியல்சிக்கல்களுக்கு உள்ளாகிறார்கள் என்பது கோபிகிருஷ்ணனின் கருத்து. 'பெரும்பாலும் பெண்களோடு அதிகம் பழகாதவர்களுக்கு இது அதிகம் பீடிக்கும்', என்கிறார்.

மற்றொரு case study-யில் திருமணமாகி பத்து வருடமான படித்தவருக்கு மனைவியுடன் உடலுறவு கொள்ளும்போது வேறோர் பெண்ணின் நினைவு வருகிறது. அது சினிமா நடிகை, எங்கோ பார்த்த பரிச்சயமற்ற பெண் அல்லது மாமியார் கூட! இதனால் அவர் உடலுறவு முடிந்ததும் குற்றவுணர்ச்சியில் உழலுகிறார். அதன்பின் இரவு தூக்கமின்றி பகலெல்லாம் சோர்ந்து அலுவல்களில் நாட்டமில்லாமல் இருக்கிறார். இவ்வளவிற்கும் அவர் வுமனைஸர் அல்ல. மனைவியைத் தவிர வேறோர் பெண்ணை சுகித்ததில்லை.

மற்றொருவர், பதிமூன்றிலிருந்து பத்தொன்பது வயதிலான அழகிகளை மட்டும் ரசித்துப் பழகியவர். 26 வயதான சாதாரணத் தோற்றமுள்ள தன் புது மனைவியிடம் காம உணர்வு எழுதாதால் அவரைத் துன்புறுத்துகிறார். தன்னுடைய

அதிக வயதோ, சாதாரணத் தோற்றமோ அவரது பிரக்கினைக்கு உறைப்பதில்லை.

வண்களின் மனப் புழக்கங்கள்: கணவனால் புறக்கணிக்கப்பட்ட மீனா, ஏங்கி மனச் சிதைவுக்கு ஆளாகி, ஆடவனொருவன் தன்னுடன் அன்போடு உடல் ரீதியிலும் பழகுவதாகக் கற்பனை செய்து கொள்கிறார். டேவிட் என அவனுக்குப் பெயருமுண்டு. கவுன்சிலர் உறவு பற்றிப் பேசத் தொடங்கியதும், "தாம்பத்திய உறவாவது மயிராவது....", என்று கொதித்து விசும்புகிறார். அன்பில்லாத உறவு அதற்குத்தான் சமானம். இதனால் அவருக்கு உடலுறவில் நாட்டமில்லாமல் போகிறது. "என்ன எழுவோ, புருஷனும் பெண்ணாதியும் சந்திக்குற முதல் எடமே படுக்கெ அறதான்", என பாதிக்கப் பட்டவர் வெடிக்கிறார்.

கட்டுரைகள்: பல்வேறு உளவியல் ஆராய்ச்சியாளர்கள், மருத்துவர்களின் கருத்துக்களை கேட்புலில் வடிவில் எளிய தமிழில் உள்ளடக்கிக் கட்டுரைகளாகத் தர கோபிகிருஷ்ணனால் மட்டுமே முடியும். உளவியல் பற்றிய இவரது வாசிப்பு உலகளாவியது. ஒரு மேலைநாட்டு மருத்துவரும் டில்லியில் உள்ள பட்டேஷா தர்க்காவில் இருக்கும் முஸ்லீம் மாந்திரீகரும் தொழில் ரீதியில் மிகவும் நெருக்கமானவர்கள் என்பது கோபியின் கருத்து.

'சைக்யாபரி டூட்' கட்டுரையில்: நோய்க்கணிப்பானது உளவியல் மருத்துவருக்கு நோயாளி மீது அதிக அதிகாரத்தை அளிக்கிறது. இந்த அதிகாரம் குற்றவாளியைச் சிறையில் அடைக்குமாறு தீர்ப்பு வழங்கும் நீதிபதியின் அதிகாரத்தைவிட அதிகமானது. நீதிபதியாவது வழக்கறிஞர்களின் வாதப் பிரதிவாதங்களையும் ஜூரிகளின் முடிவுகளையும் கணக்கிலெடுத்துக் கொள்கிறார். யார் பிரகாரம் ஒருத்தன் மனநோயாளிக்குறது இன்னும் தீர்க்கப்படாத பிரச்சினைதானே. யார் சரி, யார் தப்புக்குறது எப்பவுமே ஒரு பிரச்சினைதான்.

மனநோயாளிகளை இந்தச் சமூகம் புறக்கணிக்கும் விதம் மனிதாபிமானத்திற்கு உட்பட்டதல்ல. அவர்களை உயிருடன் வைத்துக் கொள்வதில் ஒருவித அர்த்தமும் இல்லை என்று கருதி முப்பதுகளின் இறுதியில் நாஜி அதிகாரத்தில் 30000 நோயாளிகள் கொல்லப்பட்டனர்.

மாதா கோயில்கள் எதிர்ப்புக் குரல் எழுப்பிய பிறகே இக்கொலைகள் நிறுத்தப்பட்டன எனும் அதிர்ச்சியூட்டும் தகவலைத் தருகிறார்.

இன்றைய உளவியல் மருத்துவத்தின் ஆபத்துக்களைத் தன் பதிவில் ஆதாரங்களோடு சுட்டிக் காட்டுகிறார்.

எளிய வாழ்க்கையை சிக்கலாக்கிக் கொள்ளும் மனிதனின் உளவியலைத் தன் கவிதையினூடாக,

கவலைக்குரிய விஷயம்

கவலைப்படவில்லை

யாரும் நிஜமாகவே

கவலைப்படவில்லை.

கவலையில்லாமல் இருந்தது.

கவலைப்பட ஆரம்பித்தார்கள்.

கவலைக்கிடமாகியது.

கவலையைப் போக்க நினைத்தார்கள்.

கவலை வந்து சூழ்ந்தது.

கவலையைப் பற்றி

கவலைப்படாமல் இருந்திருந்தால்

கவலை இல்லாமல் இருந்திருக்கும்.

* * *

கோபிகிருஷ்ணன் எழுதிய சிறுகதை, குறுநாவல், பதிவு, கட்டுரை என எந்த வடிவமானாலும் உளவியல் சார்ந்தவையே. அவர் அளவிற்கு எல்லா கோணங்களிலும் ஆழமாகவும் நுட்பமாகவும் விஞ்ஞான ஆதாரங்களோடும் உளவியலை எழுதிய எழுத்தாளர் மற்ற இந்திய மொழியில் இருப்பாரா என்பது சந்தேகமே. கோபியின் எழுத்து பரந்துபட்ட வாசிப்பிற்குக் கிடைக்காதது வாசகரின் இழப்பே.

கோபிகிருஷ்ணனின் வெளியில் உள்ளங்கள் துளிர்ந்தும் தழைத்தும் பூத்தும் கனிந்தும், அழுகியும், விதையும் முள்ளுமாக வெடித்தும், உலர்ந்து நெற்றி வைரம் பாய்ந்தும் கிடக்கின்றன. ஒன்றோடொன்று பின்னிப் பிணைந்திருக்கும் இந்தக் காட்டுவெளியின் மர்மமான மணங்களும் ஒலிகளும் தோற்றங்களும் சுவாரசியம் குன்றாதவை.

e-mail : bkanmani16@gmail.com